

RECENZJA

dorobku naukowego, dydaktycznego i zawodowego w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. inż. Adamowi Baryłce

1. Podstawa opracowania recenzji

Recenzję niniejszą opracowano na podstawie Uchwały Rady Dyscypliny Naukowej „Inżynieria Lądowa i Transport” Wydziału Inżynierii Lądowej i Geodezji Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego w Warszawie z dnia 29 marca 2022 roku (nr 6/RDN/ILIT/2022).

Z pisma Przewodniczącego Rady płk. prof. dr. hab. inż. Michała Kędzińskiego wynikało, że powierzono mi funkcję recenzenta w postępowaniu awansowym dr. inż. Adama Baryłki wszczętym 17 grudnia 2021 roku.

Recenzja w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego powinna uwzględniać wymogi określone w art. 219 ust.1 pkt 1-3 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce”.

Wraz z pismem Przewodniczącego RDN z dnia 30 marca 2022 roku otrzymałem komplet dokumentów dotyczących osiągnięć Kandydata.

2. Dane osobowe i podstawowe informacje o Kandydacie

Pan Adam Baryłka urodził się 20.07.1978 r. w Warszawie. W 2003 roku uzyskał dyplom inżyniera budownictwa w zakresie inżynierii produkcji budowlanej, po ukończeniu studiów inżynierskich na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej. Dalszą naukę kontynuował na Wydziale Inżynierii Chemii i Fizyki Technicznej Wojskowej Akademii Technicznej, gdzie w 2005 roku uzyskał stopień magistra inżyniera budownictwa lądowego w zakresie organizacji i zarządzania. W 2014 roku uzyskał stopień doktora nauk technicznych w zakresie budownictwa, w specjalności bezpieczeństwo obiektów schronowych po obronie pracy doktorskiej pt. „Modelowanie numeryczne wpływu pożaru zewnętrznego na konstrukcję schronu wykopowego”. Doktorat przeprowadzony został na Wydziale Chemii i Fizyki Technicznej Wojskowej Akademii Technicznej (uchwała Rady Wydziału z dnia 10.07.2014 r.).

Mając już 35 lat i stopień doktora, w 2017 roku Adam Baryłka uzyskał stopień magistra inżyniera architekta, w zakresie architektury i urbanistyki po ukończeniu Wyższej Szkoły Ekologii i Zarządzania w Warszawie. Po uzyskaniu dyplomu inżyniera budownictwa Adam Baryłka podjął pracę na budowie a także w jednostkach projektowych co umożliwiło Mu zdobycie niezbędnej praktyki w celu uzyskania uprawnień budowlanych, a w dalszej kolejności także tytułu rzeczoznawcy budowlanego, i tak:

- w 2004 roku uzyskał uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno-budowlanej bez ograniczeń do kierowania robotami budowlanymi,
- w 2007 roku uzyskał uprawnienia budowlane w specjalności konstrukcyjno-budowlanej bez ograniczeń do projektowania,
- w 2010 roku uzyskał uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji ciepłych, wentylacyjnych, wodociągowych, kanalizacyjnych i gazowych w ograniczonym zakresie do projektowania,
- w 2013 roku uzyskał uprawnienia rzeczoznawcy budowlanego obejmujące wykonawstwo w specjalności konstrukcyjno-budowlanej,
- w 2014 roku uzyskał uprawnienia rzeczoznawcy budowlanego obejmujące projektowanie w specjalności konstrukcyjno-budowlanej,
- w 2018 roku uzyskał uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej bez ograniczeń do projektowania.

Równoległe z pracą zawodową inżyniera budownictwa Adam Baryłka zdobytą wiedzą i doświadczeniem dzielił się ze studentami pracując jako nauczyciel akademicki:

- w Prywatnej Wyższej Szkole Biznesu i Technik Komputerowych (2008 r.),
- w Wojskowej Akademii Technicznej na Wydziale Inżynierii Lądowej i Geodezji (2011-2013),
- w Wojskowej Akademii Technicznej na Wydziale Logistyki (2017-2018),
- w Uczelni Techniczno-Handlowej im. Heleny Chodkowskiej w Warszawie (2018-2020).

3. Ocena osiągnięć Kandydata stanowiących podstawę ubiegania się o stopień doktora habilitowanego

Przedmiotem działalności naukowej dr. inż. Adama Baryłki jest problematyka dotycząca zagadnień inżynierii bezpieczeństwa obiektów budowlanych infrastruktury związanej z bezpieczeństwem państwa, lokalizowanych na terenach zamkniętych. Problematyka ta

stanowi główny nurt Jego zainteresowań realizowanych zarówno przed uzyskaniem stopnia doktora, jak i twórczo rozwijana i kontynuowana jest nadal.

Osiągnięcia naukowe dr. inż. Adama Baryłki, o których mowa w art.219 „Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce” stanowią:

- monografia naukowa pod tytułem „Tereny zamknięte integralnym elementem systemu bezpieczeństwa państwa” wydana przez Akademicką Oficynę Wydawniczą EXIT, Warszawa 2020 (recenzenci: prof. dr hab. inż. Jan Figurski, prof. dr hab. inż. Andrzej Kolasa, dr hab. inż. Jerzy Obolewicz),

- cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych dotyczących zagadnień specjalnych obiektów budowlanych służących bezpieczeństwu i obronności państwa, a mianowicie:

- Baryłka A.: Wprowadzenie do zagadnienia obronności i bezpieczeństwa w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Aparatura Badawcza i Dydaktyczna. Tom XXI nr 3, 2016, (str.174-180),
- Baryłka A.: Obiekty budowlane niezbędne do celów bezpieczeństwa i obronności państwa cz.1. Przegląd Techniczny, nr 22-23, 2016, (str.23-25),
- Baryłka A.: Obiekty budowlane niezbędne do celów bezpieczeństwa i obronności państwa cz.2. Przegląd Techniczny, nr 25-26, 2016, (str.24-26),
- Baryłka A.: Procedura ustalania terenów zamkniętych na cele bezpieczeństwa i obronności państwa. Przegląd Techniczny, nr 1, 2017, (str.17-21),
- Baryłka A.: Zagadnienia obiektów budowlanych niezbędnych na cele bezpieczeństwa i obronności państwa w przepisach prawa budowlanego. Przegląd Techniczny, nr 2-3, 2017,(str. 32-34),
- Baryłka A.: Zagadnienie ustanawiania stref ochronnych terenów zamkniętych. Aparatura Badawcza i Dydaktyczna. Tom XXII, nr 2, 2017, (str.101-106).

W wymienionych osiągnięciach w sposób oryginalny i twórczy przedstawiono zagadnienia dotyczące obiektów budowlanych inżynierii lądowej służących potrzebom bezpieczeństwa państwa, lokalizowanych na terenach zamkniętych, w problematyce bezpieczeństwa państwa.

Bezpieczeństwo państwa jest ściśle związane z rozmieszczeniem przestrzennym obiektów budowlanych inżynierii lądowej, służących potrzebom bezpieczeństwa państwa, tworzących tzw. infrastrukturę bezpieczeństwa. W celu zapewnienia interesów

bezpieczeństwa państwa, ważną sprawą jest lokalizowanie niezbędnej infrastruktury na terenach zamkniętych.

Prawo geodezyjne i kartograficzne z 17.05.1989 roku, wprowadziło pojęcie terenów zamkniętych rozumianych jako tereny o charakterze zastrzeżonym ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa, określone przez właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnych.

Katalog terenów zamkniętych niezbędnych dla potrzeb bezpieczeństwa, w tym obronności państwa określa rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z 18 lipca 2003 roku „W sprawie terenów zamkniętych niezbędnych dla obronności państwa”. Zgodnie z

paragrafem 3 tego rozporządzenia do ww. terenów zalicza się tereny zajęte pod:

- stanowiska kierowania państwem i stanowiska dowodzenia Siłami Zbrojnymi Rzeczypospolitej Polskiej w stanie zagrożenia bezpieczeństwa państwa i wojny,
- obiekty rozpoznania i walki radioelektronicznej oraz obrony powietrznej i przeciwlotniczej kraju,
- obiekty telekomunikacyjne służące do przekazywania informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową,
- porty wojenne i urządzenia Marynarki Wojennej,
- lotniska wojskowe, składy i magazyny amunicji, uzbrojenia oraz materiałów pędnych i smarów,
- obiekty przeznaczone do produkcji materiałów i środków służących do celów obrony kraju,
- tereny zamknięte przeznaczone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego na ww. cele.

Teza badawcza jaką Kandydat do stopnia doktora habilitowanego zamierzał udowodnić w przedstawionych osiągnięciach naukowych brzmiała: „Tereny zamknięte zabudowane obiektami budowlanymi inżynierii lądowej stanowiącymi infrastrukturę bezpieczeństwa państwa, są integralnymi (nierozłącznymi) elementami systemu bezpieczeństwa państwa”.

Metodą badawczą przyjętą do rozwiązania problemów naukowych, które pojawiły się przy realizacji osiągnięcia naukowego jakim jest między innymi monografia pt. „Tereny zamknięte integralnym elementem systemu bezpieczeństwa państwa” była metoda inżynierii systemów.

Inżynieria systemów koncentruje się na analizie i formułowaniu potrzeb oraz wymagań związanych z bezpieczeństwem państwa już na wczesnym etapie podejmowania prac, a

następnie na syntezie prac zespołów technicznych oraz weryfikacji i potwierdzeniu, że zastosowane procedury prowadzą do zaplanowanych wyników.

Główne cele osiągnięte i przedstawione w monografii to:

1. Syntetyczna analiza zagadnień realizacji procesu budowlanego (z wykorzystaniem metod inżynierii systemów) obejmującego obiekty budowlane infrastruktury bezpieczeństwa państwa zlokalizowane w szczególności na terenach zamkniętych z wyeksponowaniem specyfiki poszczególnych etapów procesu budowlanego obiektu w zakresie:

- przygotowania procesu budowlano-inwestycyjnego,
- realizacji robót budowlanych dotyczących ww. obiektów budowlanych,
- eksploatacji i zarządzania ww. obiektów budowlanych oraz przestrzegania wymagań ochrony informacji niejawnych przez wszystkie podmioty uczestniczące w szeroko rozumianym procesie budowlanym dotyczącym ww. obiektów.

2. Systemowe opracowanie istotnych zagadnień procesu budowlanego w zakresie projektowania, realizacji, eksploatacji i zarządzania dotyczących obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa lokalizowanych na terenach zamkniętych, uwzględniających:

- stosowane procedury ustanawiania terenów zamkniętych i ich stref ochronnych w planowaniu przestrzennym,
- dostęp do informacji dotyczących ustanowionych terenów zamkniętych i ich stref ochronnych, ograniczeń w zakresie zagospodarowania i użytkowania obowiązujących w tych strefach oraz skutki prawne ustanawiania terenów zamkniętych i ich stref.

3. Sformułowanie wniosków i postulatów ukierunkowanych na doskonalenie systemu postępowania w zakresie ustanawiania terenów zamkniętych i ich stref ochronnych oraz procesu budowlanego na tych terenach.

4. Aplikacja usystematyzowanych naukowo zagadnień realizacji procesu budowlanego obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa lokalizowanych na terenach zamkniętych jako integralnych elementów systemu bezpieczeństwa państwa. Stanowiąc to powinno istotny wkład do praktyki zawodowej planistów przestrzennych,

inwestorów, wykonawców, eksploatorów, zarządców terenów zamkniętych oraz osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie na terenach zamkniętych.

Realizując ww. cele naukowe w przedstawionej monografii Autor opracował liczne oryginalne algorytmy postępowania związane z procedurami: planowania przestrzennego, terenów zamkniętych i ich stref ochronnych oraz projektowania, budowy i eksploatacji obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa, pozwalającymi na całościowe zrozumienie złożonych zagadnień dotyczących terenów zamkniętych w dziedzinach: obronnej, ochronnej, gospodarczej i społecznej oraz ułatwienie racjonalnego postępowania w ww. zakresie.

Struktura monografii.

Monografia pod tytułem: „Tereny zamknięte integralnym elementem systemu bezpieczeństwa państwa” ma objętość 561 stron obejmujących:

- Wprowadzenie do zagadnienia terenów zamkniętych jako integralnego elementu systemu bezpieczeństwa państwa (12 stron),
- 8 rozdziałów zawierających odniesienia do wykorzystanych w nich materiałów źródłowych, w których omówiono:
 - Rozdział 1. Zagadnienia bezpieczeństwa państwa (51 stron),
 - Rozdział 2. Podstawowe dokumenty dotyczące zagadnień bezpieczeństwa państwa (36 stron),
 - Rozdział 3. Obiekty budowlane infrastruktury bezpieczeństwa państwa (82 strony),
 - Rozdział 4. Inżynierię bezpieczeństwa obiektów budowlanych w problematyce bezpieczeństwa państwa (80 stron),
 - Rozdział 5. Zagadnienia bezpieczeństwa w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (42 strony),
 - Rozdział 6. Zagadnienia ustanawiania terenów zamkniętych na potrzeby bezpieczeństwa państwa, w tym obronności państwa (79 stron),
 - Rozdział 7. Zagadnienia ustanawiania stref ochronnych terenów zamkniętych na potrzeby bezpieczeństwa państwa, w tym obronności państwa (39 stron),
 - Rozdział 8. zasady projektowania, budowy oraz eksploatacji obiektów budowlanych mających istotne znaczenie dla bezpieczeństwa państwa (67 stron),
- Podsumowanie i wnioski (12 stron).

W monografii:

- zawarto 65 własnych schematów graficznych obrazujących złożone procedury postępowania związane z zagadnieniami stanowiącymi przedmiot pracy,
- wykorzystano 339 pozycji literatury (w tym 95 pozycji autorskich i współautorskich), 185 przepisów prawa (w tym 67 ustaw, 60 rozporządzeń, 3 Decyzje MON, 2 zarządzenia, 22 dokumenty strategiczne, 16 aktów prawa UE), 17 orzeczeń sądów administracyjnych oraz 10 Eurokodów dotyczących norm projektowania konstrukcji budowlanych.

Krótką charakterystyką treści zawartych w poszczególnych rozdziałach monografii przedstawia się następująco:

Rozdział 1 „Zagadnienia bezpieczeństwa państwa”

Rozdział zawiera: określenie pojęcia państwa i jego funkcji, w tym zagadnienia relacji bezpieczeństwa i rozwoju społeczno-gospodarczego oraz zagrożeń bezpieczeństwa państwa, wyjaśnienie pojęć dotyczących istoty bezpieczeństwa oraz różnych definicji tego pojęcia.

W rozdziale tym przytoczono zapisy Konstytucji odnoszące się do zagadnienia bezpieczeństwa, omówiono pojęcie bezpieczeństwa przyjmowane według różnych kryteriów, omówiono zagadnienie bezpieczeństwa narodowego (w tym obronności państwa) oraz relacji tego pojęcia z pojęciem bezpieczeństwa państwa, identyfikację obszarów, dziedzin i sektorów bezpieczeństwa w celu doprecyzowania pojęcia zintegrowanego bezpieczeństwa państwa oraz określenia istotnej roli infrastruktury bezpieczeństwa państwa, w tym roli terenów zamkniętych w kształtowaniu bezpieczeństwa państwa.

W rozdziale tym Autor monografii słusznie zauważa, że infrastruktura bezpieczeństwa państwa powinna być przedmiotem ochrony organów państwa (z uwagi na jej niezwykle znaczenie dla systemu bezpieczeństwa państwa) rozumianej jako wszelkie działania zmierzające do zapewnienia funkcjonalności, ciągłości działań i integralności tej infrastruktury w celu zapobiegania zagrożeniom, ryzykom lub słabym punktom oraz ograniczenia i neutralizacji ich skutków a także szybkiego odtworzenia tej infrastruktury na wypadek awarii, ataków oraz innych zdarzeń zakłócających jej prawidłowe funkcjonowanie. Pojęcie ochrony infrastruktury bezpieczeństwa należy rozumieć łącznie jako działania odnoszące się do ochrony prawnej, fizycznej, technicznej, osobowej, teleinformatycznej oraz planów jej odtwarzania.

Rozdział 2 „Podstawowe dokumenty dotyczące zagadnień bezpieczeństwa państwa”

Rozdział ten obejmuje analizę zapisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ustaw odnoszących się do zagadnień bezpieczeństwa państwa oraz dokumentów strategicznych w zakresie bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej (Strategii Bezpieczeństwa, Strategii Obronności, Strategii Bezpieczeństwa Narodowego, Strategii Rozwoju Systemu Bezpieczeństwa Narodowego 2022, itp.) z wyeksponowaniem zawartych w nich istotnych treści odnoszących się do przedmiotu monografii.

Rozdział 3 „Obiekty budowlane infrastruktury bezpieczeństwa państwa”

Zawiera on określenia pojęcia specjalnego obiektu budowlanego w przepisach prawa, wymagań jakim powinny one odpowiadać, wymagań dotyczących projektowania, budowy i eksploatacji specjalnych obiektów budowlanych, prawną identyfikację obiektów budowlanych inżynierii lądowej zaliczanych do obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa – z uwagi na ich istotne znaczenie dla bezpieczeństwa państwa ze wskazaniem na konieczność ujednoczenia zasad tej identyfikacji oraz określenie możliwych form działań w zakresie tych obiektów ukierunkowanych na zapewnienie bezpieczeństwa państwa.

W ramach rozdziału 3. Autor przeanalizował pięć grup zagadnień dotyczących specjalnych obiektów inżynierii lądowej zaliczanych do obiektów budowlanych mających istotne znaczenie dla bezpieczeństwa państwa, obejmujących:

- identyfikację obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa,
- identyfikację obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa z uwagi na cel i lokalizację,
- problem jakości specjalnych obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa,
- wymagania bezpieczeństwa specjalnych obiektów budowlanych obiektów infrastruktury bezpieczeństwa państwa lokalizowanych na terenach zamkniętych,
- istotne problemy dotyczące specjalnych obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa występujące w procesie budowlanym obejmującym ich projektowanie, budowę i eksploatację.

Rozdział 4 „Inżynieria bezpieczeństwa obiektów budowlanych w problematyce bezpieczeństwa państwa”

W rozdziale 4. zdefiniowano pojęcie inżynierii bezpieczeństwa specjalnych obiektów budowlanych, przedstawiono ogólne zasady inżynierii bezpieczeństwa ww. obiektów budowlanych koncentrując uwagę na przyczynach zagrożeń bezpieczeństwa tych obiektów, metodach ich uodporniania, monitorowaniu ich stanu bezpieczeństwa w poszczególnych etapach procesu budowlanego oraz na metodach i zasadach diagnostyki technicznej wykorzystywanych w procesie monitorowania.

Rozdział 5 „Zagadnienia bezpieczeństwa w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym”

Rozdział ten zawiera definicje podstawowych pojęć związanych z planowaniem i zagospodarowaniem przestrzennym, prezentację systemu planowania przestrzennego, regulacji prawnych procesu planowania i gospodarowania przestrzenią, podstawowe zasady planowania i zagospodarowania przestrzennego, sposoby uwzględniania wymagań bezpieczeństwa państwa, w tym obronności państwa w systemie planowania przestrzennego kraju oraz omawia zagadnienie terenów zamkniętych i ich stref ochronnych w planach zagospodarowania przestrzennego.

Rozdział 6 „Zagadnienia ustanawiania terenów zamkniętych na potrzeby bezpieczeństwa państwa, w tym obronności państwa”

Rozdział 6. zawiera: definicję pojęcia terenu zamkniętego, ewolucję tego pojęcia w przepisach, zasady i procedury ustanawiania terenów zamkniętych oraz rezygnacji ze statusu terenu zamkniętego, skutki prawne zamknięcia terenów dla potrzeb bezpieczeństwa, w tym obronności państwa, wymagania dotyczące ochrony informacji niejawnych dotyczących specjalnych obiektów infrastruktury istotnych dla bezpieczeństwa i obronności państwa oraz informacji niejawnych dotyczących terenów zamkniętych i nadzoru nad pracami geodezyjnymi i kartograficznymi prowadzonymi na tych terenach. Ponadto w rozdziale omówiono zagadnienie terenów zamkniętych wymienionych w innych przepisach prawa. Zasygnalizowano problem zasadności upubliczniania szczegółowych danych zawartych w decyzjach o ustanowieniu terenów zamkniętych (takich jak szczegółowe adresy terenów, numery obrębów i działek ewidencyjnych wchodzących w zakres tych terenów, a nawet klauzul ich tajności) oraz w systemach informacji przestrzennej – pozwalających na łatwą identyfikację

przestrzenną terenów zamkniętych. W rozdziale tym zwrócono uwagę na potrzebę nowelizacji przepisów w celu uporządkowania zagadnienia terenów zamkniętych i ich stref ochronnych w zakresie ujednoczenia definicji terenu zamkniętego występujących w przepisach i określenia warunków, w jakich ustanowienie terenu zamkniętego i jego strefy ochronnej powinno stanowić obowiązek ustawowy oraz zapewnienia skutecznych warunków ochrony informacji w tym zakresie.

Rozdział 7 „Zagadnienia ustanawiania stref ochronnych terenów zamkniętych na potrzeby bezpieczeństwa państwa, w tym obronności państwa”

Rozdział ten zawiera: podstawowe definicje w zakresie stref ochronnych, celów ich ustanawiania, definicję oddziaływań determinujących potrzebę ustalania stref ochronnych, przepisy prawa regulujące zasady, procedury prawne oraz przedstawienie skutków prawnych ustalania (i braku) stref ochronnych terenów zamkniętych.

Rozdział 8 „Zasady projektowania, budowy oraz eksploatacji obiektów budowlanych mających istotne znaczenie dla bezpieczeństwa państwa”

W rozdziale opisano wymagane przepisami procedury postępowania związane z procesem budowlanym obiektów infrastruktury bezpieczeństwa państwa obejmujące projektowanie, budowę oraz eksploatację ww. obiektów budowlanych, które są uzależnione od usytuowania tych obiektów na terenach zamkniętych lub poza tymi terenami. W rozdziale wyjaśniono również specyfikę postępowania w zakresie wymagań prawa odnoszących się do prowadzenia robót budowlanych w odniesieniu do ww. obiektów wymagających pozwolenia i zgłoszenia. Przedstawiono w syntetycznej formie informacje na temat organów administracji publicznej właściwych w sprawach robót i obiektów budowlanych mających istotne znaczenie dla bezpieczeństwa państwa.

Problem naukowy, którego próbę rozwiązania podjęto w omawianej monografii obejmuje doskonalenie szeroko rozumianego procesu budowlanego (inwestycyjnego oraz eksploatacyjnego) obiektów budowlanych inżynierii lądowej w zakresie infrastruktury bezpieczeństwa państwa lokalizowanych na terenach zamkniętych. Należy podkreślić istotność i aktualność podjętego problemu naukowego.

Złożone problemy i zagadnienia zawarte w ocenianej monografii Autor Adam Baryłka przedstawił wykorzystując metodę inżynierii systemów, w przystępnej formie, ułatwiającej pełniejsze zrozumienie złożonych zagadnień stanowiących przedmiot monografii, co sprawia, że może być ona wykorzystywana między innymi przez szereg nw. podmiotów:

- pracowników badawczo-dydaktycznych uczelni zajmujących się zagadnieniami inżynierii lądowej, planowania przestrzennego, planowania przestrzenno-obronnego czy bezpieczeństwa terytorialnego,
- osoby pełniące samodzielne funkcje w budownictwie obejmujące projektowanie, kierowanie robotami budowlanymi, nadzorowanie tych robót i ocenę stanu technicznego specjalnych obiektów budowlanych,
- inwestorów i zarządców specjalnych obiektów budowlanych zlokalizowanych na terenach zamkniętych,
- pracowników organów administracji architektoniczno-budowlanych i organów nadzoru budowlanego zajmujących się terenami zamkniętymi,
- osoby uprawnione do działalności geodezyjnej i kartograficznej na terenach zamkniętych,
- pracowników resortów i organów centralnych właściwych w sprawach terenów zamkniętych.

Według mojego rozeznania monografia pt. „Tereny zamknięte integralnym elementem systemu bezpieczeństwa państwa”, jest pierwszą publikacją książkową w Polsce podejmującą zagadnienie terenów zamkniętych, stanowiących integralne elementy systemu bezpieczeństwa państwa. Aktualnie nie ma w literaturze krajowej opracowania, które zawierałoby omówienie w ujęciu kompleksowym problematyki terenów zamkniętych (i ich stref ochronnych) oraz procesu budowlanego dotyczącego specjalnych obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa zlokalizowanych na terenach zamkniętych. Monografia wypełnia tę istotną lukę publikacyjną i stanowi dużą wartość naukową i techniczną.

W podsumowaniu monografii Autor napisał:

„Podsumowując przeprowadzoną w monografii analizę procesu budowlanego obiektów inżynierii lądowej w zakresie obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa

państwa lokalizowanych na terenach zamkniętych – wykorzystującej metodę inżynierii systemów należy stwierdzić że:

- Monografia poszerza aktualną wiedzę w dyscyplinie „inżynieria lądowa i transport” oraz stanowi istotne osiągnięcia naukowe z uwagi na:
 - syntetyczną analizę zagadnień realizacji procesu budowlanego z wykorzystaniem metody inżynierii systemów obejmującą obiekty inżynierii lądowej w zakresie obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa lokalizowanych w szczególności na terenach zamkniętych z wyeksponowaniem specyfiki poszczególnych etapów procesu budowlanego;
 - systemowe opracowanie istotnych zagadnień procesu budowlanego obiektów inżynierii lądowej w zakresie projektowania, realizacji, eksploatacji i zarządzania obiektami budowlanymi infrastruktury bezpieczeństwa państwa lokalizowanych na terenach zamkniętych w ciągu całego cyklu życia ww. obiektów;
 - sformułowanie wniosków i postulatów ukierunkowanych na doskonalenie systemu postępowania w zakresie ustanawiania terenów zamkniętych i ich stref ochronnych oraz procesu budowlanego na tych terenach;
 - aplikację usystematyzowanych naukowo zagadnień realizacji procesu budowlanego obiektów inżynierii lądowej w zakresie obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa (lokalizowanych na terenach zamkniętych) w ujęciu interdyscyplinarnym do praktyki zawodowej planistów przestrzennych, inwestorów, wykonawców, eksploataatorów, zarządców terenów zamkniętych oraz osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie na terenach zamkniętych.
- Przedstawione informacje dotyczące monografii pt. „Tereny zamknięte integralnym elementem systemu bezpieczeństwa państwa” stanowią dowód potwierdzający prawdziwość tezy sformułowanej przez Autora , że „Tereny zamknięte zabudowane obiektami budowlanymi inżynierii lądowej stanowiącymi infrastrukturę bezpieczeństwa państwa, są integralnymi elementami systemu bezpieczeństwa państwa”.

Jako recenzent dorobku naukowego Autora tej monografii w pełni potwierdzam stwierdzenia zawarte w podsumowaniu, przytoczone powyżej. W końcowej części monografii Autor zamieścił 34 wnioski o zasadniczym znaczeniu, wynikające z przeprowadzonej analizy procesu budowlanego dotyczącego obiektów inżynierii bezpieczeństwa państwa.

4. Ocena pozostałego dorobku naukowego Kandydata

Dorobek publikacyjny Adama Baryłki wykazany w Autoreferacie obejmuje lata 2014 – 2021.

Oprócz pozycji wykazanych w osiągnięciach naukowych stanowiących podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego na pozostały dorobek składają się:

- 103 artykuły naukowe, w tym 27 opublikowanych w języku angielskim. Wśród tych artykułów 50 są to artykuły autorskie (w tym 10 w języku angielskim),
- 22 publikacje książkowe (recenzowane) w formie poradników, wydanych w latach 2015–2021, przeznaczonych dla inżynierów wykonujących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, rzeczoznawców budowlanych, inwestorów i użytkowników obiektów budowlanych, a także z zakresu bhp. Wśród tych wydawnictw 18 to opracowania autorskie.
- 11 rozdziałów w monografiach, w tym 2 autorskie, wydanych przed doktoratem,
- 20 rozdziałów w monografiach, w tym 10 autorskich wydanych po doktoracie.

Adam Baryłka był również autorem 8 materiałów przygotowanych dla uczestników kursów z zakresu budowy i eksploatacji obiektów schronowych, organizowanych w latach 2016–2019.

Do liczącego się osiągnięcia naukowego (technologicznego) należy zaliczyć opracowanie modelu numerycznego przepływu energii cieplnej, z uwzględnieniem procesów niestacjonarnych, przez elementy żelbetowe stanowiące obudowę obiektów zagłębionych w gruncie w celu analizy i oceny rozwiązań konstrukcji obiektów schronowych.

Wyniki tego osiągnięcia zostały częściowo opublikowane w następujących artykułach:

- Baryłka A., Bąk G.: Metodyka szacowania wartości współczynnika wyrównania temperatury w obsypce gruntowej schronu w warunkach pożaru. Biuletyn WAT, Tom 64, 2015 nr 3, (str.131-147),
- Baryłka A., Bąk G.: Prognoza numeryczna oddziaływania pożaru na schron wykopowy. Inżynieria Bezpieczeństwa Obiektów Antropogenicznych, nr 2, 2016,
- Baryłka A.: The impact of fire on changing the strength of the underground shelter structure. Rynek Energii, nr 1,(146), 2020, (str.71-75),
- Baryłka A.: Effort of the protective structure of the shelter under the influence of an external fire. Archives of Mechanical Engineering, Vol 68, 2(2021), (str.183-193).

Poniżej przedstawiono informacje naukometryczne dotyczące całego dorobku publikacyjnego Adama Baryłki:

Indeks Hirscha baza WoS – 1

Publikacje WoS – 3

Publikacje baza Scopus – 11

Indeks Hirscha baza Scopus – 3

Indeks Hirscha baza Google Scholar (h-indeks) – 12

Baza Google Scholar (10-indeks) – 14

Liczba cytowań Google Scholar – 451

Liczba punktów zgodnie z wykazem MEN - 2100 pkt.

5. Ocena innych działalności Kandydata

Konferencje naukowe.

Adam Baryłka czynnie uczestniczył w konferencjach krajowych i międzynarodowych oraz seminariach.

Przed doktoratem uczestniczył w 13-tu konferencjach międzynarodowych, 7-miu konferencjach krajowych oraz 11-tu seminariach ogólnopolskich. W tym okresie uczestniczył w przygotowaniu 43-ch referatów, z czego 15 to były referaty autorskie.

Po uzyskaniu stopnia doktora Adam Baryłka uczestniczył w 16-tu konferencjach, w tym 11-tu międzynarodowych, na których przedstawiono 33 referaty sygnowane nazwiskiem A. Baryłka, z czego 27 były to referaty indywidualne, osobiście wygłoszone przez Baryłkę.

W latach 2015 – 2021 dr inż. Adam Baryłka uczestniczył w organizacji licznych konferencji, i tak: 5 – krotnie pełnił funkcję Przewodniczącego Komitetów Organizacyjnych, był członkiem Rady Naukowej jednej konferencji i w 14-tu konferencjach był członkiem Komitetów Organizacyjnych.

Dr inż. Adam Baryłka jest inicjatorem oraz Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego Międzynarodowych Konferencji Naukowo-Technicznych pt. „Problemy inżynierii bezpieczeństwa obiektów antropogenicznych” organizowanych w Warszawie od 2015 roku cieszących się dużym zainteresowaniem środowisk naukowo-technicznych odpowiedzialnych za sprawy bezpieczeństwa państwa. Przedmiotem konferencji są teoretyczne i praktyczne problemy inżynierii bezpieczeństwa w zakresie technicznym, technologicznym, ekonomicznym, prawnym i organizacyjnym

występujące w procesach projektowania, wykonywania i eksploatacji obiektów antropogenicznych, w szczególności w zakresie obiektów budowlanych inżynierii lądowej umożliwiających realizację różnorodnych potrzeb człowieka.

Członkostwo w organizacjach i stowarzyszeniach naukowych.

- Adam Baryłka od 2017 roku pełni funkcję Prezesa Zarządu Głównego Polskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców i Biegłych Sądowych,
- w latach 2014 – 2018 był wiceprezesem ds. naukowych, a w latach 2018 – 2021 pełnił funkcję Prezesa Oddziału Warszawskiego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich,
- w latach 2018 – 2020 był wiceprezesem, a od 2020 pełni funkcję Prezesa Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Materiałów Budowlanych,
- w latach 2019 – 2021 był wiceprezesem Zarządu Głównego Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej.

Działalność w charakterze biegłego.

Adam Baryłka wykorzystując swoją wiedzę i doświadczenie występował również jako:

- biegły sądowy przy Sądzie Okręgowym w Warszawie oraz Warszawa-Praga z zakresu budownictwa ogólnego, planowania przestrzennego i bezpieczeństwa obiektów budowlanych;
- biegły sądowy przy Sądzie Okręgowym we Włocławku z zakresu budownictwa ogólnego oraz wyceny maszyn urządzeń i pojazdów;
- biegły skarbowy z listy Skarbowej w Warszawie (numer rejestru 146) w zakresie wyceny maszyn urządzeń dźwigowych oraz wyceny maszyn, urządzeń i pojazdów.

Członkostwo w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism.

Pan Adam Baryłka jest redaktorem naczelnym czasopisma naukowo-technicznego „Inżynieria bezpieczeństwa obiektów antropogenicznych” oraz członkiem Rady Naukowej czasopism: „Aparatura badawcza i dydaktyczna”, „Modern engineering” i „Safety & Defense”, a także jest członkiem Rady Programowej czasopism naukowo-technicznych: „Przegląd techniczny”, „Inżynier budownictwa”, „Szkło i ceramika”, „Dozór techniczny”, „Biegły sądowy”, „Rzeczoznawca”.

Udział w zespołach eksperckich.

Dr inż. Adam Baryłka jest:

- ekspertem w zakresie inżynierii lądowej przy Narodowym Centrum Badań i Rozwoju,
- członkiem zespołu strategii rozwoju FSNT NOT,
- członkiem Narodowego Komitetu Rejestrowego Karty Zawodowej Inżyniera,
- członkiem komisji w sprawie przyznania tytułu „Laur Innowacyjności”,
- wiceprzewodniczącym Komisji Kwalifikacyjnej nr 614 przy Oddziale Warszawskim SIMP powołanej przez Prezesa Regulacji Energetyki do przeprowadzenia egzaminów związanych z bezpieczeństwem urządzeń elektroenergetycznych,
- członkiem Komisji Kwalifikacyjnej nr 178 przy Polskim Stowarzyszeniu Rzeczoznawców i Biegłych Sądowych powołanej przez Prezesa Regulacji Energetyki do przeprowadzenia egzaminów związanych z bezpieczeństwem urządzeń elektroenergetycznych,
- członkiem komisji konkursowej z ramienia Ministerstwa Rozwoju Pracy i Technologii w Ogólnopolskim Konkursie „Modernizacja Roku & Budowa XXI” (od 2021 roku),
- przewodniczącym Sądu Konkursowego w Głównym Urzędzie Nadzoru Budowlanego na projekt koncepcyjny domu jednorodzinnego o powierzchni zabudowy do 70 m² (od 2021 roku),
- członkiem komisji IWIS 2021 – Międzynarodowej Warszawskiej Wystawy Wynalazków,
- Przewodniczącym Zespołu doradczego Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego (od grudnia 2021 roku).

6. Działalność dydaktyczna i popularyzująca naukę

Dr Adam Baryłka wykazuje aktywną działalność dydaktyczno-wychowawczą, społeczną i organizacyjną. Działalność dydaktyczną w charakterze nauczyciela akademickiego prowadził w latach 2018-2020 na Wydziale Inżynieryjnym Uczelni Techniczno-Handlowej im. Heleny Chodkowskiej w Warszawie, w latach 2017-2018 na Wydziale Logistyki Wojskowej Akademii Technicznej, w latach 2011-2013 na Wydziale Inżynierii Lądowej i Geodezji Wojskowej Akademii Technicznej oraz w roku 2008 w Prywatnej Wyższej Szkole Businessu i Technik Komputerowych w Warszawie.

W ramach działalności dydaktycznej był opiekunem 12 prac dyplomowych (inżynierskich i magisterskich) prowadzonych na Wydziale Logistyki oraz Wydziale Inżynierii Lądowej i Geodezji Wojskowej Akademii Technicznej. W latach 2017 – 2020 był recenzentem 14 prac dyplomowych, sprawował opiekę nad studentami w ramach praktyk zawodowych odbywanych podczas studiów w zakresie współpracy z przemysłem (Wojskowa Akademia Techniczna, Uczelnia Techniczno-Handlowa, Politechnika Lubelska).

W latach 2017-2020 Kandydat koordynował z ramienia jednostki naukowo-technicznej współpracę ze studentami na najlepszą pracę magisterską i inżynierską. Był opiekunem 23 studentów i absolwentów uczelni wyższych w zakresie praktyk zawodowych do uzyskania uprawnień budowlanych (studenci Wojskowej Akademii Technicznej, Politechniki Warszawskiej, Politechniki Białostockiej, Politechniki Lubelskiej). W ramach popularyzacji nauki w latach 2015-2020 dr Adam Baryłka był członkiem Komitetu Organizacyjnego Warszawskich a następnie Mazowieckich Dni Techniki w Warszawie skierowanych w szczególności do młodzieży, odbywających się pod stałym hasłem: „Technika wczoraj i dziś”, w celu docenienia zawodu inżyniera i technika, uświadomienia atrakcyjności studiów technicznych, poszerzenia wiedzy o aktualnym stanie techniki i innowacyjności zastosowań technicznych.

Kandydat w ramach stowarzyszenia naukowo-technicznego koordynował nw. projekty współfinansowane ze środków Unii Europejskiej, w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, w okresach:

- 01.09.2017-31.08.2019 roku projekt „Szkoła z polotem” realizowany w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego na lata 2014-2020 oraz
- 01.01.2019-30.12.2019 roku projekt doskonalenia zawodowego „Zawodowcy” realizowany w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2014-2020.

W ramach działalności związanej z kształceniem kadr na podkreślenie zasługuje powołanie dr. inż. Adama Baryłki na promotora pomocniczego w rozprawie doktorskiej Pani mgr Katarzyny Nikorowicz-Zatorskiej na temat: „Usytuowanie przestrzenne lotnisk jako element kształtujący bezpieczeństwo transportu lotniczego w Polsce”.

Promotorem pracy jest płk. dr hab. Adam Radomyski, prof. LAW, Lotnicza Akademia Wojskowa.

7. Współpraca z ośrodkami naukowymi polskimi i zagranicznymi

Adam Baryłka dwukrotnie przebywał w Państwowym Uniwersytecie Technicznym w Brześciu (Białoruś) w dniach 18-20.11.2017 roku oraz w dniach 20-23.02.2019 roku w ramach współpracy naukowo-dydaktycznej dotyczącej aktualnych problemów materiałowych, konstrukcyjnych i technologicznych w obszarach transgranicznych. Efektem wizyty na Białorusi było podpisanie umów o współpracy:

- Umowa współpracy z dnia 01.02.2018 roku podpisana z Brzeskim Państwowym Uniwersytetem Technicznym reprezentowanym przez Panią doc. dr inż. Elenę Kisiel z Katedry Organizacji i Zarządzania oraz z Centrum Rzeczoznawstwa Budowlanego w Warszawie reprezentowanym przez dr. inż. Adama Baryłkę. Umowa dotyczy współpracy w zakresie wymiany i poszerzania wiedzy z obszaru szeroko rozumianego bezpieczeństwa obiektów antropogenicznych oraz działalności dydaktycznej. W ramach współpracy powierzono Adamowi Baryłce wykonanie recenzji:
 - artykułów naukowych w publikacji pt. „Perspective Directions of Innovative Development of Construction Industry and Engineering Training”, no.1, Brześć 2018 r.,
 - artykułów naukowych w publikacji pt. „Perspective Directions of Innovative Development of Construction Industry and Engineering Training”, no.2, Brześć 2018 r.
- Umowa współpracy z dnia 01.02.2018 roku podpisana z Białoruskim Narodowym Uniwersytetem Technicznym w Mińsku, Wydziałem Organizacji i Budownictwa, reprezentowanym przez dziekana Wydziału prof. dr. hab. inż. Sergieja Leonowicza oraz z Centrum Rzeczoznawstwa Budowlanego w Warszawie reprezentowanym przez dr. inż. Adama Baryłkę. Umowa dotyczy współpracy w zakresie wymiany i poszerzania wiedzy z obszaru szeroko rozumianego bezpieczeństwa obiektów antropogenicznych oraz działalności dydaktycznej.

Pan dr inż. Adam Baryłka w okresie 25-27.10.2019 roku uczestniczył w Uniwersytecie Loyola w Chicago (Ameryka Północna) w naukowo-dydaktycznym programie pt. „Inżynier w gospodarce i nauce” w ramach Zjazdu Rady Naukowej Inżynierów Ameryki Północnej.

W ramach działalności zawodowej Pan Adam Baryłka doprowadził do podpisania umowy z Lotniczą Akademią Wojskową.

- Umowa współpracy z dnia 15.12.2017 roku podpisana z Wyższą Szkołą Oficerską Sił Powietrznych (dziś Lotnicza Akademia Wojskowa), Wydział Bezpieczeństwa

Narodowego i Logistyki w Dęblinie, reprezentowanym przez płk. dr. hab. Adama Radomyskiego – dziekana Wydziału, a Centrum Rzeczoznawstwa Budowlanego reprezentowanym przez dr. inż. Adama Baryłkę. Umowa dotyczy współpracy w zakresie określonym w decyzji nr 145/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 13 lipca 2017 roku w sprawie zasad postępowania w kontaktach z wykonawcami.

8. Działalność zawodowa (inżynierska)

W ramach posiadanych uprawnień budowlanych o szerokim zakresie, a także posiadanych uprawnień rzeczoznawcy budowlanego, które przedstawiono w punkcie 2 niniejszej recenzji dr inż. Adam Baryłka wykonał wiele opracowań, ekspertyz, ocen stanu technicznego oraz projektów dotyczących remontów, napraw czy modernizacji obiektów budowlanych.

W autoreferacie w załączonym spisie wykazał udział w opracowaniu: 66 ekspertyz, 20 projektów budowlanych, 46 ocen stanu technicznego budynków (w tym 33 oceny dotyczyły budynków ambasad i konsulatów Rzeczypospolitej Polskiej zlokalizowanych na całym świecie).

Według oświadczenia zawartego w wykazie osiągnięć (str. 31) Adam Baryłka uczestniczył w przeprowadzeniu około 200 kontroli i ocen stanu technicznego bezpieczeństwa obiektów budowlanych. W efekcie ww. kontroli wykonał około 150 opinii technicznych, 58 ekspertyz naukowo-technicznych oraz 20 projektów obiektów budowlanych o różnym przeznaczeniu.

Z powyższego wynika, że dr inż. Adam Baryłka intensywnie pracuje na płaszczyźnie inżynierskiej opracowując oceny i ekspertyzy naukowo-techniczne ważnych i trudnych obiektów budowlanych i inżynierskich.

9. Podsumowanie osiągnięć Kandydata

Ocena osiągnięć naukowych będących podstawą ubiegania się o stopień doktora habilitowanego.

Podsumowując przeprowadzoną w monografii pt. „Tereny zamknięte integralnym elementem systemu bezpieczeństwa państwa” oraz w cyklu monotematycznych artykułów, analizę procesu budowlanego obiektów inżynierii lądowej w zakresie specjalnych obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa

lokalizowanych na terenach zamkniętych wykorzystującą metodę inżynierii systemów stwierdzam, że:

- monografia poszerza aktualną wiedzę w dyscyplinie „inżynieria lądowa i transport”, stanowi istotne osiągnięcie naukowe z uwagi na możliwość praktycznego wykorzystania uzyskanych wyników badawczych oraz,

- problematyka badawcza zawarta w analizowanej monografii i cyklu monotematycznych publikacji jest zbieżna z interdyscyplinarnymi kierunkami badań naukowych (strategicznych) zawartymi w Krajowym Programie Badań przedstawiającym założenia polityki naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa (stanowiącym załącznik do uchwały nr 164/2011 Rady Ministrów z dnia 16.11.2011 roku formułującym strategiczne kierunki badań naukowych, prac rozwojowych i określającym cele oraz założenia polityki naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa), w zakresie:

- usprawnienia procesu budowlanego infrastruktury bezpieczeństwa państwa w obszarze specjalnych obiektów budowlanych ukierunkowanego na zapewnienie właściwego poziomu bezpieczeństwa warunkującego niezbędny rozwój społeczno-gospodarczy państwa, wynikający z konieczności przygotowania Polski do sprawnego i efektywnego działania w sytuacjach kryzysowych oraz
- potrzeby doskonalenia przepisów w zakresie ujednoczenia i wzajemnego powiązania podstawowych pojęć dotyczących infrastruktury bezpieczeństwa państwa (w tym infrastruktury krytycznej) w celu tworzenia zintegrowanego, kompleksowego systemu bezpieczeństwa państwa.

Oceniane osiągnięcia naukowe stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej „Inżynieria Lądowa i Transport” i odpowiadają wymogom stawianym Kandydatowi na stopień doktora habilitowanego.

Pozostały dorobek naukowy Adama Baryłki jest bardzo bogaty i wnosi również istotny wkład w rozwój nauki. Na podkreślenie zasługuje czynny udział Adama Baryłki w organizacji Konferencji Naukowych oraz liczne wygłoszone referaty.

Bardzo pozytywnie oceniam działalność dr. inż. Adama Baryłki we wszystkich pozostałych ocenianych obszarach. Zdobyte wykształcenie i praktyka zawodowa pozwoliła Mu na uzyskanie uprawnień budowlanych w szerokim zakresie, a to zaowocowało prowadzeniem intensywnej działalności inżynierskiej.

Z dużym uznaniem należy ocenić działalność Kandydata w wielu organizacjach, komisjach i zespołach, gdzie często pełnił funkcję Przewodniczącego.

Za swoją działalność naukową, zawodową i społeczną Pan Adam Baryłka uzyskał odznaczenia resortowe:

- w 2021 roku brązowy Krzyż Zasługi,
- w 2021 roku Honorową Odznakę Nadzoru Budowlanego (nr XXXIV),
- w 2017 roku został odznaczony przez Ministra Obrony Narodowej Srebrnym Medalem za zasługi dla obronności kraju,
- w 2016 roku został odznaczony przez Ministra Infrastruktury i Budownictwa Medalem Zasłużony dla Budownictwa.

Oprócz powyższych Adam Baryłka kilkanaście razy został odznaczony odznakami Stowarzyszeniowymi.

10. Wniosek końcowy

Na podstawie analizy dorobku naukowego, aktywności naukowej, dorobku dydaktycznego i działalności zawodowej stwierdzam, że dr inż. Adam Baryłka jest dojrzałym naukowcem posiadającym cenną umiejętność łączenia pracy badawczej z działalnością dydaktyczną, inżynierską i społeczną. Publikacje Habilitanta (monografie, artykuły, referaty konferencyjne) mają duże znaczenie poznawcze i aplikacyjne. Przedstawione do oceny osiągnięcia naukowe w postaci monografii pt. „Tereny zamknięte integralnym elementem systemu bezpieczeństwa państwa” oraz cykl monotematycznych publikacji, jak również pozostały dorobek publikacyjny Adama Baryłki, wnoszą znaczący i oryginalny wkład w rozwój dyscypliny naukowej „Inżynieria Lądowa i Transport”.

Po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych (2014r.) Habilitant istotnie wzbogacił dorobek naukowy i wniósł twórczy wkład do badań oceny stanu bezpieczeństwa istniejących obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa, a także do projektowania specjalnych obiektów budowlanych. Adam Baryłka jako kandydat do uzyskania stopnia doktora habilitowanego wykazuje się znaczną aktywnością naukową, o czym świadczą Jego publikacje i liczne wystąpienia na konferencjach naukowych, także zagranicznych. W swojej działalności naukowej szczególnie dużo uwagi Kandydat poświęcił sprawom terenów zamkniętych niezbędnych dla potrzeb bezpieczeństwa państwa. W końcowej części monografii Autor zamieścił szereg

wniosków, których wykorzystanie powinno znacznie uporządkować i usprawnić procesy związane z budownictwem specjalnym lokalizowanym na terenach zamkniętych stanowiących obiekty infrastruktury bezpieczeństwa państwa. Podczas działalności naukowej kontynuowanej po doktoracie Kandydat znacznie wzbogacił swój dorobek publikacyjny, co w połączeniu z dużą aktywnością inżynierską i działalnością społeczną pozwoliło Mu na zdobycie dużego autorytetu w środowisku budowlanym.

Biorąc powyższe pod uwagę, a także przedstawioną w recenzji pozytywną ocenę osiągnięć naukowych stwierdzam, że dr inż. Adam Barylka spełnia wszystkie warunki stawiane przez Ustawę z dnia 20.07.2018 roku „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce” (Dz. U. z2018r. poz.1668) kandydatom do nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie „inżynieria lądowa i transport”.

Wierław Burkowski